

KOMISSION PÄÄTÖS,

annettu 24 päivänä elokuuta 2012,

maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2009 liitteen I muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2012/490/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 23 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 715/2009 vahvistetaan syrjimättömät säännöt maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskeville edellytyksille. Tarkoituksena on varmistaa kaasun sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta. Koska kaasunsiirtojärjestelmien kahdentaminen ei useimmissa tapauksissa ole taloudellista ja tehokasta, voidaan kilpailua maakaasumarkkinoilla edistää mahdollistamalla kolmansien osapuolten pääsy verkkoihin avaamalla infrastruktuuria kaikille toimittajille läpinäkyvällä ja syrjimättömällä tavalla. Sopimusperusteisen ylikuormituksen – eli tilanteen, jossa verkon käyttäjät eivät pääse hyödyntämään kaasunsiirtojärjestelmää, vaikka kapasiteettia olisikin fyysisesti saatavilla – taaja esiintyminen aiheuttaa esteen matkalla kohti energian sisämarkkinoita.
- (2) Käytäntö on osoittanut, että vaikka käytössä on tiettyjä ylikuormituksen hallintaperiaatteita, kuten maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä 28 päivänä syyskuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1775/2005 ⁽²⁾ ja asetuksessa (EY) N:o 715/2009 säädetty keskeytyvän kapasiteetin tarjonta, sopimusperusteinen ylikuormittuminen on unionin kaasunsiirtoverkoissa edelleen este hyvin toimivien kaasun sisämarkkinoiden kehittymiselle. Tästä syystä on tarpeen muuttaa suuntaviivoja, jotka koskevat ylikuormituksen hallintamenettelyjen käyttöä sopimusperusteisessa ylikuormitustilanteessa. Ehdotettavissa suuntaviivoissa olisi asetuksen (EY) N:o 715/2009 23 artiklan 3 kohdan mukaisesti otettava huomioon kansallisten kaasujärjestelmien väliset erot ja niissä voidaan asettaa vähimmäisvaatimukset, joilla voidaan saavuttaa syrjimättömät ja avoimet verkkoonpääsyä koskevat edellytykset ylikuormituksen hallintamenettelyjen suhteen.
- (3) Ylikuormituksen hallintamenettelyjä olisi käytettävä sopimusperusteisessa ylikuormitustilanteessa ja niiden tarkoituksena on ratkaista tällaiset tilanteet tuomalla käyttämättömän kapasiteetti takaisin markkinoille uudelleenjaettavaksi tavanomaisissa jakamisprosesseissa.
- (4) Kun yhteenliitännäisteissä esiintyy usein fyysisistä ylikuormitusta, ylikuormituksen hallintamenettelyistä ei välttämättä useinkaan ole hyötyä. Tällaisissa tapauksissa ratkaisua olisi haettava verkon suunnittelu- ja investointinäkökulmasta.
- (5) Energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston, jäljempänä 'virasto', olisi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 713/2009 ⁽³⁾ mukaisesti seurattava ja analysoitava näiden suuntaviivojen täytäntöönpanoa. Siirtoverkonhaltijoiden on julkaistava käyttökelpoisessa muodossa tarvittavat tiedot sopimusperusteisen ylikuormituksen toteamiseksi.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 715/2009 24 artiklan mukaisesti kansalliset sääntelyviranomaiset varmistavat, että kyseisiä suuntaviivoja noudatetaan.
- (7) Jotta ylikuormituksen hallintamenettelyjä käytettäisiin mahdollisimman tehokkaasti kaikissa yhteenliitännäisteissä ja jotta saatavilla oleva kapasiteetti saataisiin maksimoitua kaikissa vierekkäisissä syöttö- ja ottojärjestelmissä, on hyvin tärkeää, että kansalliset sääntelyviranomaiset ja siirtoverkonhaltijat eri jäsenvaltioista ja jäsenvaltion sisällä tekevät keskenään ja toistensa kanssa tiivistä yhteistyötä. Kansallisten sääntelyviranomaisten ja siirtoverkonhaltijoiden olisi erityisesti otettava huomioon alan parhaat käytänteet ja pyrittävä yhdenmukaistamaan prosesseja näiden suuntaviivojen noudattamiseksi. Viraston ja kansallisten sääntelyviranomaisten olisi asetuksen (EY) N:o 713/2009 7 artiklan mukaisesti varmistettava, että unionissa otetaan soveltuvissa syöttö- ja ottokohdissa käyttöön mahdollisimman tehokkaat ylikuormituksen hallintamenettelyt.
- (8) Koska siirtoverkonhaltijoilla on tarkkaa tietoa järjestelmän fyysisestä käytöstä ja niillä on parhaat edellytykset arvioida tulevia kaasuvirtoja, on tarkoituksenmukaista antaa niiden määrittellä lisäkapasiteetti, joka on asetettava saataville laskennallisen teknisen kapasiteetin lisäksi. Ottamalla huomioon sopimusperusteinen kapasiteetti ja

⁽¹⁾ EUVL L 211, 14.8.2009, s. 36.⁽²⁾ EUVL L 289, 3.11.2005, s. 1.⁽³⁾ EUVL L 211, 14.8.2009, s. 1.

virtausennusteet ja tarjoamalla näin enemmän kiinteää kapasiteettia kuin on teknisesti saatavilla siirtoverkonhaltijat ottavat riskin, josta niiden olisi saatava asianmukainen korvaus. Siirtoverkonhaltijan tulojen määrittämistä varten tällainen lisäkapasiteetti olisi kuitenkin jaettava vain, jos kaikki muu kapasiteetti, myös muiden ylikuormituksen hallintamenettelyjen käytöstä johtuva kapasiteetti, on jo jaettu. Siirtoverkonhaltijoiden olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä teknisen kapasiteetin määrittämiseksi. Mahdollisen fyysisen ylikuormitustilanteen ratkaisemiseksi siirtoverkonhaltijoiden olisi käytettävä kustannus-tehokkainta toimenpidettä, eli joko ostettava kapasiteettia takaisin tai toteutettava muita teknisiä tai kaupallisia toimenpiteitä.

- (9) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 715/2009 olisi muutettava.
- (10) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/73/EY⁽¹⁾ 51 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 715/2009 liite I tämän päätöksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 24 päivänä elokuuta 2012.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ EUVL L 211, 14.8.2009, s. 94.

LIITE

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 715/2009 liite I seuraavasti:

1. Korvataan 2.2 kohta seuraavasti:

”2.2 Ylikuormituksen hallintamenettelyjen soveltaminen sopimusperusteisessa ylikuormituksessa

2.2.1 Yleiset määräykset

1. Tämän liitteen 2.2 kohdan määräyksiä sovelletaan vierekkäisten syöttö- ja ottojärjestelmien välisiin fyysisiin ja virtuaalisiin yhteenliitännäispisteisiin kahden tai useamman jäsenvaltion välillä tai yhden jäsenvaltion sisällä, siltä osin kuin kyseisiin pisteisiin sovelletaan käyttäjien varausmenettelyjä. Niitä voidaan soveltaa myös kolmansien maihin yhteydessä oleviin syöttö- ja ottokohtiin, jos kyseinen kansallinen sääntelyviranomainen on niin päättänyt. Kyseisiä 2.2 kohdan määräyksiä ei sovelleta loppukäyttäjien ja jakeluverkkoihin yhteydessä oleviin otto-kohtiin, nesteytetyn maakaasun vastaanottoasemiin ja tuotantolaitoksiin yhteydessä oleviin syöttökohtiin ja varastointilaitoksiin yhteydessä oleviin syöttö- ja ottokohtiin.
2. Vuodesta 2014 alkaen virasto julkaisee kunkin vuoden 1 päivään maaliskuuta mennessä seurantaraportin edeltävänä vuonna myytyjen kiinteäkapasiteettituotteiden aiheuttamasta ylikuormituksesta yhteenliitännäispisteissä käyttäen perustana tietoja, joita siirtoverkonhaltijat julkaisevat tämän liitteen 3 kohdan nojalla ja jotka kansalliset sääntelyviranomaiset ovat tarvittavilta osin todentaneet sekä ottaen mahdollisimman suuressa määrin huomioon kapasiteettikaupan jälkimarkkinoilla ja keskeytyvän kapasiteetin käytön.
3. Siirtoverkonhaltijoiden on asetettava tarjolle kaikki lisäkapasiteetti, joka tulee saataville 2.2.2, 2.2.3, 2.2.4 ja 2.2.5 kohdassa säädettyjen ylikuormituksen hallintamenettelyjen soveltamisen myötä, noudattaen tavanomaista jakamisprosessia.
4. Jäljempänä 2.2.2, 2.2.4 ja 2.2.5 kohdassa määrätyt toimenpiteet on otettava käyttöön 1 päivänä lokakuuta 2013. Sen sijaan 2.2.3 kohdan 1–5 alakohtaa sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2016.

2.2.2 Kapasiteetin lisääminen ylivarauksella ja takaisinostojärjestelmällä

1. Siirtoverkonhaltijoiden on laadittava ehdotus kannustinpohjaisesta ylivaraus- ja takaisinostojärjestelmästä ja kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksynnän saatuaan toteutettava se lisäkapasiteetin tarjoamiseksi kiinteänä kapasiteettina. Ennen toteuttamista kansallisen sääntelyviranomaisen on kuultava naapurijäsenvaltioiden kansallisia sääntelyviranomaisia ja otettava niiden lausunnot huomioon. Lisäkapasiteetti määritellään kiinteäksi kapasiteetiksi, jota tarjotaan tämän asetuksen 16 artiklan 1 kohdan pohjalta lasketun, tietyn yhteenliitännäispisteen teknisen kapasiteetin lisäksi.
2. Ylivaraus- ja takaisinostojärjestelmän on kannustettava siirtoverkonhaltijoita asettamaan saataville lisäkapasiteettia ottaen huomioon kyseisen syöttö- ja ottojärjestelmän tekniset ominaisuudet, kuten lämpöarvo, lämpötila ja oletettu kulutus, sekä vierekkäisten verkkojen kapasiteetit. Siirtoverkonhaltijoiden on sovellettava syöttö- ja ottojärjestelmän teknisen tai lisäkapasiteetin uudelleenlaskentaan dynaamista lähestymistapaa.
3. Ylivaraus- ja takaisinostojärjestelmän on perustuttava kannustinmalliin, joka kuvastaa lisäkapasiteetin tarjoamisesta siirtoverkonhaltijoille aiheutuvaa riskiä. Järjestelmän on oltava sellainen, että lisäkapasiteetin myynnistä saatavat tulot sekä 6 kohdan mukaisista takaisinostojärjestelmistä tai toimenpiteistä aiheutuvat kulut jakautuvat siirtoverkonhaltijoiden ja verkon käyttäjien kesken. Kansalliset sääntelyviranomaiset päättävät tulojen ja kustannusten jakautumisesta siirtoverkonhaltijan ja verkon käyttäjän välillä.
4. Siirtoverkonhaltijan tulojen määrittämistä varten tekninen kapasiteetti, erityisesti takaisin luovutettu kapasiteetti, sekä mahdollinen kapasiteetti, joka vapautuu kiinteän kapasiteetin seuraavan päivän ”käytä tai menetä” -mekanismiin tai pitkän aikavälin ”käytä tai menetä” -mekanismiin soveltamisen myötä, on katsottava jaetuksi ennen lisäkapasiteettia.
5. Lisäkapasiteettia määriteltäessä siirtoverkonhaltijan on otettava huomioon tilastolliset ennusteet tietynä ajankohtana yhteenliitännäispisteissä fyysisesti käyttämättömäksi todennäköisesti jäävästä kapasiteetista. Sen on otettava huomioon myös lisäkapasiteetin tarjontaan liittyvä riskiprofiili, joka ei johda kohtuuttomiin takaisinostovelvoitteisiin. Ylivaraus- ja takaisinostojärjestelmässä on myös arvioitava kapasiteetin takaisinostojen todennäköisyys ja kustannukset ja otettava tämä huomioon saataville asetettavan lisäkapasiteetin määrässä.
6. Silloin kun se on tarpeen järjestelmän eheyden ylläpitämiseksi, siirtoverkonhaltijoiden on käytettävä markkina-pohjaista takaisinostomenettelyä, jossa verkon käyttäjät voivat tarjota kapasiteettia. Verkon käyttäjille on ilmoitettava sovellettavasta takaisinostomenettelystä. Takaisinostomenettelyn käyttö ei rajoita mahdollisten hätätoimenpiteiden suorittamista.
7. Siirtoverkonhaltijoiden on ennen takaisinostomenettelyn käyttöä selvittävä, voitaisiinko järjestelmän eheys säilyttää kustannustehokkaammin vaihtoehtoisilla teknisillä ja kaupallisilla toimenpiteillä.

8. Ylivoirus- ja takaisinostojärjestelmää ehdottaessaan siirtoverkonhaltijan on toimitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle kaikki tarvittavat tiedot, arviot ja mallit, jotta tämä voi arvioida järjestelmän. Siirtoverkonhaltijan on säännöllisesti raportoitava kansalliselle sääntelyviranomaiselle järjestelmän toiminnasta ja toimitettava kansallisen sääntelyviranomaisen pyynnöstä kaikki asiaa koskevat tiedot. Kansallinen sääntelyviranomainen voi pyytää siirtoverkonhaltijaa tekemään järjestelmään muutoksia.

2.2.3 Kiinteän kapasiteetin seuraavan päivän "käytä tai menetä" -mekanismi

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on velvoitettava siirtoverkonhaltijat soveltamaan alkuperäisen ilmoitetun kapasiteetin muuttamisen suhteen verkon kunkin käyttäjän osalta yhteenliitännäispisteissä vähintään 3 kohdassa säädettyjä sääntöjä, jos 2.2.1 kohdan 2 alakohdan mukainen viraston laatima vuotuinen seurantaraportti osoittaa, että kysyntä on yhteenliitännäispisteissä ylittänyt tarjonnan, huutokauppaamista käytettäessä rajahintaan, kapasiteetinjakomenettelyjen yhteydessä seurantaraportin kattamana vuonna tuotteissa, jotka on tarkoitettu käytettäväksi joko kyseisenä vuonna tai jompanakumpana seuraavista kahdesta vuodesta,
 - a) kun kyseessä on vähintään kolme kestoltaan kuukauden mittaista kiinteän kapasiteetin tuotetta tai
 - b) kun kyseessä on vähintään kaksi kestoltaan vuosineljänneksen mittaista kiinteän kapasiteetin tuotetta tai
 - c) kun kyseessä on vähintään yksi kestoltaan vähintään vuoden mittainen kiinteän kapasiteetin tuote tai
 - d) kun tarjolla ei ole ollut lainkaan kestoltaan vähintään kuukauden mittaista kiinteän kapasiteetin tuotetta.
2. Jos vuotuinen seurantaraportti osoittaa, että 1 kohdassa määritelty tilanne ei todennäköisesti toistu tulevien kolmen vuoden aikana, esimerkiksi koska saataville tulee kapasiteettia verkon fyysisen laajentamisen tai pitkien sopimusten päättymisen myötä, kyseiset kansalliset sääntelyviranomaiset voivat päättää lopettaa kiinteän kapasiteetin seuraavan päivän "käytä tai menetä" -mekanismin soveltamisen.
3. Verkon käyttäjän sopimusperusteisesta kapasiteetista yhteenliitännäispisteessä voidaan uudelleenilmoittaa enintään 90 prosenttia ja vähintään 10 prosenttia. Jos ilmoitus kuitenkin kattaa yli 80 prosenttia sopimusperusteisesta kapasiteetista, puolet ilmoittamattomasta määrästä voidaan uudelleenilmoittaa suuremmaksi. Jos ilmoitus kattaa enintään 20 prosenttia sopimusperusteisesta kapasiteetista, puolet ilmoitetusta määrästä voidaan uudelleenilmoittaa pienemmäksi. Tämän kohdan soveltaminen ei rajoita mahdollisten hätätoimenpiteiden suorittamista.
4. Sopimusperusteisen kapasiteetin alkuperäinen haltija voi uudelleenilmoittaa rajoitusten alaisen osan sopimusperusteisesta kiinteästä kapasiteetistaan keskeytyvänä kapasiteettina.
5. Edellä olevaa 3 kohtaa ei sovelleta verkon käyttäjiin – henkilöihin tai yrityksiin ja niiden määräysvallassa asetuksen (EY) N:o 139/2004 3 artiklan mukaisesti oleviin yrityksiin –, joiden hallussa on edellisenä vuonna ollut alle 10 prosenttia yhteenliitännäispisteen keskimääräisestä kapasiteetista.
6. Sellaisissa yhteenliitännäispisteissä, joissa on käytössä 3 kohdan mukainen kiinteän kapasiteetin seuraavan päivän "käytä tai menetä" -mekanismi, kansallinen sääntelyviranomainen tekee arvioinnin sen suhteesta 2.2.2 kohdan mukaiseen ylivoirus- ja takaisinostojärjestelmään; kansallinen sääntelyviranomainen voi tämän perusteella päättää olla soveltamatta 2.2.2 kohtaa kyseisiin yhteenliitännäispisteisiin. Tällaisesta päätöksestä on ilmoitettava viipymättä virastolle ja komissiolle.
7. Kansallinen sääntelyviranomainen voi päättää ottaa 3 kohdan mukaisen kiinteän kapasiteetin seuraavan päivän "käytä tai menetä" -mekanismin käyttöön tietyssä yhteenliitännäispisteessä. Ennen tällaista päätöstä kansallisen sääntelyviranomaisen on kuultava naapurijäsenvaltioiden kansallisia sääntelyviranomaisia. Päätöstään tehdessään kansallisen sääntelyviranomaisen on otettava huomioon naapurijäsenvaltioiden sääntelyviranomaisten lausunnot.

2.2.4 Sopimusperusteisen kapasiteetin takaisinluovuttaminen

Siirtoverkonhaltijan on otettava vastaan kaikki takaisin luovutettava kiinteä kapasiteetti, jonka luovuttava verkon käyttäjä on varannut sopimuksella yhteenliitännäispisteessä, lukuun ottamatta kapasiteettituotteita, joiden kesto on enintään yksi päivä. Kapasiteettisopimukseen perustuvat oikeudet ja velvollisuudet pysyvät verkon käyttäjällä siihen saakka, kunnes siirtoverkonhaltija on jakanut kapasiteetin edelleen toiselle käyttäjälle, ja niiltä osin kuin siirtoverkonhaltija ei ole jakanut kyseistä kapasiteettia edelleen. Luovutettu kapasiteetti katsotaan uudelleenjaetuksi vasta sitten, kun kaikki saatavilla oleva kapasiteetti on jaettu. Siirtoverkonhaltijan on viipymättä ilmoitettava verkon käyttäjälle tämän luovuttaman kapasiteetin uudelleenjakamisesta. Kapasiteetin takaisinluovuttamiseen liittyville erityisohjeille, varsinkin tilanteissa, joissa useat verkon käyttäjät luovuttavat kapasiteettiaan takaisin, on saatava kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksyntä.

2.2.5 Pitkän aikavälin "käytä tai menetä" -mekanismi

1. Kansallisen sääntelyviranomaisen on edellytettävä, että siirtoverkonhaltija vetää osittain tai kokonaan verkon käyttäjältä takaisin tiettyssä yhteenliitännäspisteessä järjestelmällisesti alikäytetyn sopimusperusteisen kapasiteetin, kun kyseinen käyttäjä ei ole myynyt tai tarjonnut kohtuullisin ehdoin käyttämätöntä kapasiteettiaan ja kun muut verkon käyttäjät ovat pyytäneet kiinteää kapasiteettia. Sopimusperusteinen kapasiteetti katsotaan järjestelmällisesti alikäytetyksi erityisesti, jos
 - a) verkon käyttäjä käyttää sekä 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään syyskuuta että 1 päivästä lokakuuta 31 päivään maaliskuuta keskimäärin alle 80 prosenttia sopimusperusteisesta kapasiteetistaan tosiasiallisen sopimuskauden ollessa yli vuosi, eikä alikäytölle ole esitetty asianmukaisia perusteita, tai
 - b) verkon käyttäjä ilmoittaa järjestelmällisesti lähes 100 prosenttia sopimusperusteisesta kapasiteetistaan ja uudelleenilmoittaa sitten määrää pienemmäksi tarkoituksena kiertää 2.2.3 kohdan 3 alakohdan sääntöjä.
2. Kiinteän kapasiteetin seuraavan päivän "käytä tai menetä" -mekanismin käyttöä ei katsota perusteeksi, joka estäisi 1 kohdan soveltamisen.
3. Kapasiteetin takaisinvetämisen seurauksena verkon käyttäjä menettää sopimusperusteisen kapasiteettinsa osittain tai kokonaan tietyksi ajanjaksoksi tai jäljellä olevan tosiasiallisen sopimuskauden ajaksi. Kapasiteettisopimukseen perustuvat oikeudet ja velvollisuudet pysyvät verkon käyttäjällä siihen saakka, kunnes siirtoverkonhaltija on jakanut kapasiteetin edelleen toiselle käyttäjälle, ja niiltä osin kuin siirtoverkonhaltija ei ole jakanut kyseistä kapasiteettia edelleen.
4. Siirtoverkonhaltijan on säännöllisesti toimitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle kaikki tarvittavat tiedot, jotta tämä voi seurata sitä, missä määrin sellainen sopimusperusteinen kapasiteetti on käytössä, jota koskevan sopimuksen tosiasiallinen sopimuskausi on yli vuosi tai jonka käyttö jakautuu vähintään kahdelle vuodelle jakautuville toistuvilla vuosineljänneksillä."

2. Muutetaan 3.1.1 kohdan 1 alakohta seuraavasti:

a) korvataan e alakohta seuraavasti:

"e) omalle tietokoneelle ladattavissa olevassa, siirtoverkonhaltijoiden ja kansallisten sääntelyviranomaisten sopimassa muodossa, joka mahdollistaa määrälliset analyysit ja joka perustuu yhdenmukaistetusta muodosta annettuun viraston lausuntoon;"

b) Lisätään h alakohta seuraavasti:

"h) kaikki tiedot on 1 päivästä lokakuuta 2013 lähtien asetettava saataville keskitetysti koko unionin kattavalla yhdellä jakelualustalla, jonka ENTSOG on perustanut kustannustehokkuuden pohjalta."

3. Lisätään 3.3 kohdan 1 alakohtaan h, i, j, k ja l alakohta seuraavasti:

"h) tieto vähintään kuukauden mittaisia kiinteän kapasiteetin tuotteita koskevista hylätyistä oikeudellisesti pätevistä pyynnöistä, mukaan luettuna hylättyjen pyyntöjen lukumäärä ja pyydytetyt kapasiteettimäärät, ja

i) huutokauppojen osalta tieto siitä, onko yli yhden kuukauden mittaisia kiinteän kapasiteetin tuotteita myyty rajahintaa korkeammalla hinnalla ja milloin tämä on tapahtunut,

j) tieto siitä, onko ilmennyt tilannetta, jossa tavanomaisessa jakamisprosessissa ei ole ollut lainkaan tarjolla kestoltaan vähintään yhden kuukauden mittaista kiinteän kapasiteetin tuotetta,

k) kokonaiskapasiteetti, joka on saatu tarjolle soveltamalla 2.2.2, 2.2.3, 2.2.4 ja 2.2.5 kohdassa säädettyjä ylikuormituksen hallintamenettelyjä, jaoteltuna käytettyjen eri ylikuormituksen hallintamenettelyjen mukaan,

l) h–k alakohtaa sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2013."